

## وهسیتی (پیشه و قازی) و جنیوه کانی (پاشه و کهرکوک) ... برپا کوردستانی

ماوهیه که که سیک به ناوی (پیشه و کهرکوک) دهستی کردوو به نوسینی بی بنه ماو دیسانه وه نوسینه وهی جنیو نامه کان، سهرتا که حهقی وایه ئه و ناوه له خوێ کاته وه، چونکه ئه گهر (پیشه و قازی) زیندوبایه ئه و بانگی ده کردو پیی ده فهرموو، ئه ری شهرم ناکه ی وا (تووتی) ئاسا جنیوی جنیو فرۆشه کان و به رژه وه ندخوازه کان، یاخود بلیم (ئه وروپا) خوازه کان، کوپی ده که ییتو، دلی من و گه له موسلمانانه که شم بریندار ده که ییت، ده ههسته ئه و دله ره شو خه وشارهت به ئاوی ئیمان بشۆره وه و ره و په وهی میژو به ره و پیش به ره، واز بیینه له م دوو به ره کییه و تووی برایه تی بروینه، چونکه به و جنیوانهت ناتوانی گۆرانکاری به رپا بکه ییتو گه له سته م دیده که م له م مالویرانییه ده ربیانی، یان پیی ده فهرموو رۆله خو من له (وهسیتی نامه) که مدا، که له 10 خالی گرنگ پیک هاتوو، له خالی یه که م و دوو مدا وهسیتیم کردوون.

1. باوه رتان به خودا و ماجا، من عندالله و په رستنی خودا و پیغه مبه ر (د. خ.)، به جیگه یاندنی ئه رکی ئایینی پته و بی!

2. یه کیتی و ته بایی له نیوان خۆتاندا بپاریزن! کاری نه شیواو مه که ن! له به رانه ر یه کتردا چاوچنۆک مه بن، به تایبهت له به رپر سیاریه تی و خزمه تکردندا!

بۆیه منیش ده لیم هۆ رابه ره موسلمانانه راسته قینه که م (پیشه و) ی شه هید، خه مت نه بی ئیمه یین شوین که و تووی رپیازه پاکه که ت، به لێن ئه ده یین وهسیتنامه که ت له دلگراین و له رپیازی خوا په رستی و دلسوژ به خاک و کوردستان قهت لا نه ده یین، بلین ئه ده یین، به ووته ی (پاشه و) و (پاشه رۆ) که کانی زبڵدان ته فره نه خوین.